
LA GUERRA DE CATALUNYA O DELS SEGADORS (1640-1652)

L'última fase de l'anomenada Guerra dels Trenta Anys (1618-1648) s'inicià l'any 1635 i suposà la pugna entre França i Espanya a la regió fronterera del Rosselló, envaïda per Lluís XIII.

En aquest context s'ha d'emmarcar la Guerra de Catalunya o dels Segadors, el detonant de la qual van ser els excessos de les tropes assentades al nord de Catalunya sobre la població local. La guerra es va iniciar el 1640 amb l'alçament popular i la mort del Virrei de Santa Coloma per part dels camperols o segadors barcelonins en el que es va anomenar "Corpus de Sang". En el transcurs de la mateixa, les autoritats catalanes van arribar a deposar Felip IV i a reconèixer Lluís XIII com a Comte de Barcelona. La guerra va acabar 12 anys després amb l'entrada de Joan Josep d'Àustria a Barcelona, tot i que els francesos van ocupar bona part de Catalunya fins a la "Pau dels Pirineus", l'any 1659.

Però aquesta no va ser l'única de les guerres que Espanya va mantenir contra França al segle XVII. Catalunya es va convertir en un dels baluards de contenció de la maquinària bèl·lica francesa durant les guerres de Devolució (1667-1668) que coincidí en el temps amb una rebel·lió al Rosselló contra França, la guerra de Luxemburg (1683-1684) i la guerra de la Lliga d'Augsburg o dels Nou Anys (1688-1697).
